

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 6312
Ημερομ. Κατάθεσης: 12/8/2024

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 11/8/2024

Του: Βιλιάρδου Βασίλειου, Βουλευτή Β1, Βορείου Τομέα Αθηνών

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Εσωτερικών
Τον κ. Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού
Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Άδικη η μη συμμετοχή του κριτηρίου της προϋπηρεσίας σε νοσοκομείο για τους σχολικούς νοσηλευτές προς διαμόρφωση του κατάλληλου σε μέγεθος αριθμητικού συνόλου μορίων, προκειμένου για πρόσληψη σε σχολεία της Α'βάθμιας ή Β'βάθμιας Εκπαίδευσης και απαράδεκτη η απουσία υπηρετούντων νοσηλευτών σε όλα τα σχολεία της χώρας»

Κύριοι Υπουργοί,

Δεχθήκαμε διαμαρτυρίες από σχολικούς νοσηλευτές και νοσηλεύτριες για το ότι η προϋπηρεσία τους σε νοσοκομείο (που είναι η κατεξοχήν κατάλληλη θεσμική υποδομή για την άσκηση του επαγγέλματός τους) δεν υπολογίζεται καθόλου στην σώρευση σχετικών αριθμητικών μορίων, προκειμένου για την πρόσληψή τους σε σχολεία της Α'βάθμιας ή Β'βάθμιας Εκπαίδευσης. Υπολογίζεται η εν λόγω προϋπηρεσία μόνο στη μισθοδοσία τους, με την πρόφαση ότι ο κάθε σχολικός νοσηλευτής ανήκει πλέον στην υπηρεσιακή διαθεσιμότητα του Υπουργείου Παιδείας. Έτσι, ως μη όφειλε, πέραν κάθε λογικής συνάφειας, τα ως άνω πρόσωπα με προϋπηρεσία εντός νοσοκομείου πάνω στο αντικείμενό τους κατατάσσονται πιο χαμηλά στον σχετικό πίνακα επετηρίδας από εκείνα τα άτομα, που αμέσως μετά την αποφοίτησή τους από τη σχολή της νοσηλευτικής, δουλεύουν σαν σχολικοί νοσηλευτές, έχοντας λιγότερη εμπειρία από την διαχείριση επειγόντων περιστατικών.

Επιπλέον, μας αναφέρθηκε το ότι, στα πλαίσια σχετικού ΦΕΚ, πρόκειται να συσταθεί επιτροπή από στελέχη των Υπουργείων Υγείας και Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, οι εργασίες της οποίας επιτροπής θα αφορούν στην **αξιοποίηση και στην επικαιροποίηση του εγχειριδίου «Πρώτες Βοήθειες – Εγχειρίδιο για Εκπαιδευτικούς»**, του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού. Κατά τη γνώμη, όμως, των καθ' ύλην αρμόδιων σχολικών ή μη νοσηλευτών, η μόνη ανάγνωση ενός εγχειριδίου δεν είναι αρκετή για την παροχή πρώτων βοηθειών από πρόσωπα που είναι εκπαιδευμένα μόνο στο να διδάσκουν μαθητές σχολείου. Διότι υπάρχει το ενδεχόμενο, αρκετοί διδάσκοντες, αν χρειαστεί να επέμβουν για την παροχή πρώτων βοηθειών μετά από ένα ατύχημα, στη θέα αίματος και μόνο, να λιποθυμήσουν και να χρειαστούν και οι ίδιοι πρώτες βοήθειες.

Επίσης, κρίνεται άκρως επισφαλής για την υγεία των μαθητών η αδειοδότηση για εμπλοκή των εκπαιδευτικών σε ενέργειες, που ούτως ή άλλως, χαρακτηρίζονται ως «**ιατρικές πράξεις**». Σύμφωνα με αυτή την πρόβλεψη του επίμαχου ΦΕΚ, οι εκπαιδευτικοί θα κληθούν να αντιμετωπίσουν μια επιληπτική κρίση, η οποία πράγματι αντιμετωπίζεται χωρίς ιατρική παρέμβαση, γνωρίζοντας, υποτίθεται, πώς να τοποθετήσουν το ευρισκόμενο σε κρίση παιδί στη σωστή θέση (θέση ανάνηψης), ώστε να μην κάνει εισρόφηση, ελέγχοντας το επίπεδο συνείδησης του παιδιού, στην αρχή της κρίσης. Αφού, δε, επανέλθει στην φυσιολογική του κατάσταση το προαναφερθέν περιστατικό, υποτίθεται ότι θα είναι σε θέση οι εκπαιδευτικοί που επενέβησαν να εξηγήσουν στους γονείς αλλά και στον γιατρό, αν η κρίση είναι ολική, αφαιρετική, τοπική κ.τ.λ. Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι τα καταφέρουν αυτά οι εκπαιδευτικοί με την απλή ανάγνωση ενός εγχειριδίου, προκαλείται εύλογη απορία για το τι θα γίνει, αν μια επιληπτική κρίση εξελιχθεί σε «status epilepticus», που είναι μια κατάσταση επικίνδυνη για τη ζωή του παιδιού. Στην περίπτωση αυτή, δεν είναι προεξοφλημένο το πώς θα αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση ο εκπαιδευτικός, χωρίς ανεπιθύμητες παρενέργειες, μη έχοντας κλινική εμπειρία.

Σε άλλη περίπτωση, επί παραδείγματι, διαφιλονικείται η ανάγκη υποχρεωτικής παρουσίας σχολικού νοσηλευτή, προκειμένου για την παροχή υποστήριξης σε μαθητές ηλικίας άνω των 10 ετών, οι οποίοι πάσχουν από ινσουλινοεξαρτώμενο διαβήτη, με την αιτιολογία ότι τα σχετικώς πάσχοντα παιδιά άνω των 10 ετών είναι, δήθεν, εκπαιδευμένα από το σπίτι τους και υπακούουν στις οδηγίες του γιατρού. Είναι, όμως, συχνό φαινόμενο, κατά τους ως άνω νοσηλευτές, μαθητές/τριες στην εφηβεία, είτε από ψυχολογική παρόρμηση, είτε έχοντας κουραστεί από το πιεστικό πρόγραμμα διατροφής που πρέπει να ακολουθήσουν, το να ξεφεύγουν για ημέρες από το πρόγραμμα της καθημερινής τους διατροφής και για το λόγο αυτό να οδηγηθούν ξαφνικά σε επεισόδια υπογλυκαιμίας, που μπορεί να τα ρίξει κάλλιστα σε κόμμα. Σε αυτή την περίπτωση, χωρίς την στενή παρακολούθηση του/της μαθητή/τριας που έχει τέτοια προβλήματα από νοσηλευτή, είναι απορίας άξιο, το τι θα κάνει ο εκπαιδευτικός χωρίς κλινική εμπειρία, αφού, είναι καθ' όλα αναμενόμενο, να χαρακτηρίσει το μοιραίο για τη ζωή του παιδιού συμβάν, ως κάτι ξαφνικό και απρόοπτο, θεωρώντας ότι το παιδί ήταν, μέχρι πρότινος, συνεργάσιμο και τυπικό στο μαθησιακό και συμπεριφορικό κομμάτι της σχολικής καθημερινότητας.

Τέλος, οι νοσηλευτές κρίνουν απαράδεκτο, το να διαφιλονικείται ή το να θεωρείται μη απαραίτητη η **υποχρεωτική παρουσία νοσηλευτή στα σχολικά περιβάλλοντα, προκειμένου να υποστηριχθούν μαθητές με αλλεργίες**. Και αυτό γιατί κινδυνεύει απόλυτα η υγεία των μαθητών που θα υποπέσουν σε αλλεργικό σοκ, αν κληθούν να χορηγήσουν την προβλεπόμενη ένεση (που είναι ιατρική πράξη), είτε οι εκπαιδευτικοί, είτε άλλοι σχολικοί υπάλληλοι, με απουσία κλινικής εμπειρίας, προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν την έκτακτη εκδήλωση επικίνδυνων για την ζωή των παθόντων επακόλουθων ενός έντονου αλλεργικού σοκ.

Γι όλους τους ως άνω ενδεικτικούς και άλλους ακόμη λόγους, η παρουσία του σχολικού νοσηλευτή κρίνεται απολύτως απαραίτητη για τους μαθητές. Η παρουσία του θεωρούμε ότι είναι απολύτως αναγκαία σε όλα τα σχολεία, κάθε εκπαιδευτικής βαθμίδας, τόσο στα σχολεία που υποδέχονται τυπικής ανάπτυξης μαθητές, πόσω δε μάλλον, στα Ειδικά Σχολεία.

Αν υλοποιηθεί το τελευταίο προτεινόμενο, οι γονείς αλλά και οι μαθητές θα νιώσουν περισσότερη ασφάλεια και θα απομακρυνθεί κάθε κίνδυνος απρόοπτης δυσάρεστης περιπέτειας για την υγεία τους, που είναι ένα κατεξοχήν ζητούμενο στα πλαίσια της οφειλόμενης κατά το Σύνταγμα χρηστής διοίκησης αλλά και της ειδικής φροντίδας για τα παιδιά.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτώνται οι κ. κ. Υπουργοί:

Προτίθεσθε να λάβετε την απαραίτητη μέριμνα, ώστε, αφενός, να προσμετράται η προϋπηρεσία σε νοσοκομείο για τους σχολικούς νοσηλευτές προς διαμόρφωση του κατάλληλου σε μέγεθος αριθμητικού συνόλου μορίων, προκειμένου για την πρόσληψή τους σε σχολεία της Α'βάθμιας ή Β'βάθμιας Εκπαίδευσης, και αφετέρου, να στελεχωθούν από την ερχόμενη νέα σχολική χρονιά με σχολικούς νοσηλευτές όλα τα σχολεία της χώρας;

Ο ερωτών βουλευτής

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ